

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122437478
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2024:6122437478.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci žalobcu A. B. C., D., E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. G. XXXX/XX, H. C., zast. JUDr. Andrejom Garom, so sídlom Štefánikova 14, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 30 850 436 proti žalovanej A. I. C., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX H., zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava IČO: 36 862 711 o náhradu škody 113,45 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. P r i z n á v a žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 4. júla 2023 sp. zn. 11C 3/2023 vyhovel žalobe žalobcu a určil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 113,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 113,45 eur od 8.11.2022 do zaplatenia a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %. Vo výroku II. konanie v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 113,45 eur od 13.12.2021 do 7.11.2022 zastavil.

Súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobe žalobcu vyhovel, ktorý sa domáhal zaplatenia náhrady škody za vynaložené náklady v súvislosti s cestou do miesta bydliska maloletého dieťaťa a späť dňa 12.12.2021, kde sa mal realizovať jeho styk s maloletým na základe súdneho rozhodnutia. Tento styk však žalovaná zmarila. Žalobca poukázal na to, že bol oprávnený sa s maloletým stretávať každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty od 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti žalovanej, ktorá bola povinná maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť. Žalobca namietal, že žalovaná nerešpektovala súdne rozhodnutie a neustále mu bránila v styku s maloletým, pričom rôznymi obštrukciami a prietahmi marila styk a marí, pričom doposiaľ ich zmarila 60. Tvrdil, že žalovaná opakovane nereaguje na jeho SMS správy, nekomunikuje a kladie si vlastné podmienky pre styk s maloletým.

Žalobca si podľa vykonateľného súdneho rozhodnutia dňa 12.12.2021 išiel prevziať maloletého a za týmto účelom vycestoval z miesta bydliska, pred svojím príchodom upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy, na čo žalovaná nereagovala, len stručne oznámila, že rozhodnutie je zrušené, o čom ale žalobca nemal vedomosť, lebo žiadne rozhodnutie mu doručené nebolo. V súvislosti s tým privolať príslušníkov policajného zboru. Žalobca mal za to, že za zmarený styk preberá zodpovednosť výlučne žalovaná, lebo maloletého na styk nepripravila, porušila svoju prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákona, čím mu spôsobila škodu. Cesta z Bratislavy do Bojníc a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, pričom základná náhrada je 71,80 eur a náhrada za pohonné látky 33,30 eur.

Žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti úrokov z omeškania a v tejto časti súd prvej inštancie konanie zastavil.

Súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie § 415, § 420 ods.1 a 3 Občianskeho zákona. Styk žalobcu s maloletým dieťaťom bol upravený uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021 tak, že žalobca bol oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty od 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti matky a matka bola povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Otec si mal maloleté dieťa prevziať pred Kultúrnym domom v H. J. K. J., kde ho matke v určenom čase mal odovzdať.

Toto rozhodnutie okresného súdu bolo zrušené a odvolací súd vrátil vec na ďalšie konanie. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo právnomu zástupcovi doručené dňa 14.12.2021, o čom svedčí pripojená doručka v súdnom spise a z tohto dôvodu súd prvej inštancie vychádzal pri posudzovaní tejto právnej veci z vykonateľného uznesenia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4. októbra 2021. Súd konštatoval, že v zmysle tohto uznesenia sa mal žalobca stretnúť so svojim maloletým synom aj dňa 12.12.2021, ale keďže dňa 11.12.2021 podľa SMS správ matka maloleté dieťa nepripravila na styk pred Domom kultúry na K. J. C. H., žalobca išiel dňa 12.12.2021 pred dom žalovanej, kde jej SMS správou oznámil, aby mu odovzdala maloletého, ale žalovaná mu ho neodovzdala a žalobca sa s maloletým synom nestretol. Matka argumentovala tým, že neodkladné opatrenie bolo zrušené a žalobca nemal dôvod prísť a vypisovať a traumatizovať syna.

Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 14C 48/2020 zo dňa 10.3.2023, z ktorého vyplýva, že ani dňa 11.12.2021 matka nepripravila maloleté dieťa na styk s otcom a neodovzdala mu ho. Poukázal na zmarený styk žalobcu s maloletým dňa 11.12.2021 s tým, že považoval pre posúdenie veci za podstatné, že dňa 12.12.2021 nebolo žalobcovi zrušujúce uznesenie krajského súdu doručené. Žalovaná nepreukázala, že sa maloletý odmietol dňa 12.12.2021 stretnúť so žalobcom a nebolo preukázané, že sa rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27CoP 70/2021 zo dňa 26.11.2021 dostalo do majetkovej sféry žalobcu, teda, že mu bolo doručené. Preto sa žalobca dôvodne dostavil na styk dňa 12.12.2021 pred dom žalovanej, aby sa s maloletým stretol. Žalovaná mu neumožnila stretnutie s maloletým, čo odôvodnila s tým, že žalobcovi oznámila zrušenie uznesenia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019, že maloletý sa odmietol stretnúť so žalobcom a žalobca vedel o zrušení tohto uznesenia okresného súdu, preto sa nemal dôvod na stretnutie dostaviť.

Súd prvej inštancie poukázal aj na úpravu doručovania rozhodnutia súdu podľa § 105 a nasl. Civilného sporového poriadku, kde je presne určené, akým spôsobom súd doručuje stranám sporu. Dňa 12.12.2021 žalobca nemal zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu preukázateľne doručené. Žalovaná preto mala rešpektovať a umožniť styk žalobcu s maloletým dňa 12.12.2021 v súlade s uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021. Žalovaná mala vedomosť o zrušujúcom uznesení Krajského súdu Trenčín, to bol dôvod, pre ktorý neumožnila styk žalobcu s maloletým, a to styk s prespaním u žalobcu, ale neurobila nič preto, aby umožnila žalobcovi vidieť maloletého a stretnúť sa s ním dňa 12.12.2021.

Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaná svojím správaním nesplnila svoju prevenčnú povinnosť upravenú v § 415 Občianskeho zákona a zároveň boli splnené na jej strane predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu.

Súd dospel k záveru, že žalovaná je zodpovedná za škodu žalobcu a preto je povinná mu uhradiť škodu, ktorú žalobca vyčíslil správne. Žalovaná zavinene zmarila stretnutie maloletého so svojim otcom a bez relevantného objektívneho dôvodu syna na stretnutie s otcom nepripravila a stretnutie mu neumožnila. Svojím správaním podľa súdu prvej inštancie priamo porušila povinnosť uložením jej vykonateľným rozhodnutím súdu, teda zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákona.

2. Žalovaná podala voči rozsudku súdu prvej inštancie, proti výrokom I. a III. zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom namietala záver súdu prvej inštancie, že zavinene zmarila styk s maloletým a v dôsledku porušenia prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákona, ako aj porušenia právnej povinnosti podľa § 420 Občianskeho zákona. Poukázala na to, že uznesenie súdu o nariadení neodkladného opatrenia, na základe ktorého sa žalobca domáhal styku s maloletým, bolo zrušené odvolacím súdom, o čom žalobcu oboznámila prostredníctvom svojho právneho zástupcu, jednak na pojednávaní konanom dňa 2.12.2021, ako aj emailom na adrese jeho právneho zástupcu. Žalobca bol vopred informovaný o skutočnosti, že v záujme maloletého dieťaťa bol styk v rozsahu na prespanie zrušený. Napriek tomu sa žalobca dňa 12.12.2021 (v nedeľu) na styk dostavil, čo žalovaná považovala za účelové správanie, ktorým sa ju snaží poškodiť po finančnej stránke.

Podľa neodkladného opatrenia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 24.10.2021, mala povinnosť odovzdať dieťa žalobcovi v sobotu, teda dňa 11.12.2021 a nevedela, že sa dostaví

aj v nedeľu, kedy sa odovzdanie nemalo uskutočniť. Zdôraznila, že právna teória vychádza z toho, že v prípade, ak nebude správaním škodcu porušená konkrétna právna povinnosť, tak škodca bude zodpovedať iba vtedy, ak poškodený preukáže, že škodca pri svojej činnosti nevyvinul (objektívne) dostatočnú starostlivosť vyžadovanú § 415 Občianskeho zákona. Škodcovi ostáva možnosť preukázať, že škodu nezavinil, teda, že vzhľadom na svoje osobné pomery od neho nemožno očakávať, že by túto starostlivosť bol schopný dodržať (subjektívny štandard posudzovania zavinenia). Podľa žalovanej boli splnené všetky predpoklady dodržania zákonnej prevenčnej povinnosti v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákona.

Poukázala na to, že po pojednávaní dňa 2.12.2021 v konaní o rozvod začala maloletého pripravovať na styk so žalobcom v rozsahu pôvodného nariadeného neodkladného opatrenia, teda v nepárnu sobotu bez prespania. Žalobca aj napriek uvedeným skutočnostiam trval na vydaní maloletého v rozsahu na prespanie, v dôsledku čoho sa styk žalobcu s maloletým dňa 11.12.2021 neuskutočnil. Skutočnosť, že žalobca dňa 11.12.2021 trval na uskutočnení styku v rozsahu na prespanie, v maloletom iba umocňovala jeho odmietavé citové reakcie na styk so žalobcom, v dôsledku čoho sa styk neuskutočnil ani dňa 12.12.2021. Podľa nej súd nesprávnym právnym posúdením dospel k záveru, že porušila prevenčnú povinnosť, keď vopred neinformovala žalobcu o nemožnosti uskutočnenia styku, pričom z predložených dôkazov a vyjadrení jednoznačne vyplýva, že ho vopred informovala.

Žalobca si uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení neprevzal aj napriek tomu, že o ňom bol riadne informovaný, a to žalovanou, prostredníctvom právnych zástupcov, ako aj dôvodu, pre ktorý došlo k zrušeniu neodkladného opatrenia. Poukázala aj na uznesenie odvolacieho súdu, z ktorého citovala, že „neodkladné opatrenie bolo nevykonateľné, prípadne nevykonateľné bez akejkoľvek ujmy na maloletom“. Zdôraznila, že neporušila prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákona, keď žalobcu vopred a riadne informovala o zrušení neodkladného opatrenia a zároveň neporušila ani právnu povinnosť, keď postupovala v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa a vydaným uznesením krajského súdu.

Namietala aj nesprávne posúdenie a priznanie trov konania žalobcovi.

Zdôraznila, že uznesenie krajského súdu bolo žalobcovi doručené prostredníctvom jej právneho zástupcu, a to emailom zo dňa 10.12.2021, žalobca mal vedomosť o tom, že uznesením odvolacieho súdu aj z pojednávania konaného dňa 2.12.2021 v konaní o rozvod manželstva, teda mal vedomosť o tom, že neodkladné opatrenie bolo zrušené, a to z dôvodu, že bolo nariadené v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Tvrdila, že preukázala, že sledovala záujem maloletého dieťaťa, pričom sa preukázateľne snažila o realizáciu styku maloletého so žalobcom tak, aby maloletý neutrpel žiadnu citovú traumu pri odovzdávaní na styk.

Ďalej uviedla, že súd prvej inštancie sa v rozsudku nezaoberal okolnosťami, pre ktoré došlo k zrušeniu nariadeného neodkladného opatrenia, teda najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa je v prípade rozhodnutia o maloletých prvoradým kritériom. V neposlednom rade bola skutočnosť, že vydať maloletého v rozsahu na prespanie nie je v súlade s najlepším záujmom dieťaťa, osvedčená uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27CoP 70/2021 zo dňa 26.11.2021, ktorým bolo neodkladné opatrenie zrušené. Najlepší záujem maloletého dieťaťa a jeho zdravý vývoj musí byť posudzovaný aj v tomto konaní o náhradu škody, keďže konanie, ktoré sleduje najlepší záujem maloletého dieťaťa, preukazuje zbavenie sa zodpovednosti za zavinenie vzniknutej škody. Za podstatné pre rozhodnutie súdu považovala, že preukázala, že konala v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, ktorý bol osvedčený aj uznesením krajského súdu. Jej zavinenie bolo v danom prípade vyvrátené a to tým, že jednak preukázala, že žalobcu vopred informovala o vydaní uznesenia krajského súdu a zároveň preukázala, že konala v súlade s týmto uznesením odvolacieho súdu. Súd sa nezaoberal tým najdôležitejším, a to najlepším záujmom maloletého dieťaťa.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaná počas konania nijakým spôsobom nepreukázala objektívny dôvod nerealizovania styku s maloletým a v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia mu dňa 12.12.2021 vôbec neumožnila styk s maloletým, pričom nebolo preukázané, že by sa o realizáciu styku vôbec pokúsila. Je nutné posudzovať v prvom rade právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, účinné v čase skutkových okolností, ktoré sú predmetom tohto konania. Podľa neho nemožno sa stotožniť s tým, že žalovaná odôvodní okolnosti a dôvody zmarenia styku vydaný rozhodnutím, ktoré nebolo právoplatné a vykonateľné. Bez ohľadu na interpretáciu rozhodnutia Krajského súdu Trenčín, je toto rozhodnutie vo vzťahu k predmetu tohto konania irelevantné. Zdôraznil, že žalobca rešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu v čase realizácie styku. Ďalej zdôraznil, že obmedziť alebo zakázať styk maloletého dieťaťa s rodičom môže iba súd a to vždy

iba v záujme dieťaťa. Žalovaná nemôže mať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie len preto, že s ním nie je uzročená. V posledných troch rokoch zmarila styk so synom až 122-krát. Dal do pozornosti aj závery znaleckého posudku č. 144/2020 vypracovaný v konaní sp. zn. 18P 54/2019 a poukázal na negatívne ovplyvňovanie maloletého proti nemu. Žalovaná v konaní nepreukázala, že maloletý sa odmietol dňa 12.12.2021 stretnúť so žalobcom a nebolo preukázané, že sa rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 27CoP 70/2021 zo dňa 26.11.2021 dostalo do majetkovej sféry žalobcu, teda mu bolo doručené. Z konania žalovanej je zrejmé, že sa jednalo o úmyselný účelový postup, ktorého cieľom je marenie styku s maloletým.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok a podľa § 385 ods.1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. vo veci samej je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

5. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že považuje za podstatné uviesť, že v danom prípade sa mal styk s maloletým realizovať na základe uznesenia súdu o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 4.10.2021, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 21.10.2021. V čase vzniku tvrdenej škody nebolo toto rozhodnutie právoplatné, lebo žalovaná ho napadla riadnym opravným prostriedkom, avšak bolo vykonateľné. Podľa tohto vykonateľného rozhodnutia sa mal realizovať styk žalobcu s maloletým tak, že bol oprávnený sa stretávať s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty od 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti žalovanej, ktorej bola uložená povinnosť maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť s tým, že žalobca si maloletého mal prevziať pred L. M. C. H. na K. J. a na tom istom mieste mal maloletého žalovanej vrátiť.

6. Odvolací súd uznesením sp. zn. 27CoP 70/2021 zo dňa 26.11.2021 uvedené uznesenie, resp. rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Stav k 12.12.2021, kedy sa žalobca domáhal styku s maloletým bol teda taký, že odvolací súd o odvolaní žalovanej už rozhodol, pričom dňa 1.12.2021 súd prvej inštancie zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu elektronicky doručil do schránok oboch s tým, že žalobca, resp. jeho právny zástupca si ho prevzal dňa 14.12.2021 a právna zástupkyňa žalovanej strany dňa 1.12.2021.

S poukazom na uvedené je zrejmé, že účinky zrušenia uznesenia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021 nastali až dňa 14.12.2021.

Žalovaná tvrdila, že žalobca dňa 12.12.2021 mal vedomosť o zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, aj na pojednávaní vo veci rozvodu dňa 2.12.2021 vedel o tomto zrušujúcom rozhodnutí a tiež o tejto skutočnosti sa dozvedel z emailu od jej právneho zástupcu, ktorého súčasťou bolo aj toto zrušujúce uznesenie zo dňa 10.12.2021, teda žalobca vedel o zrušujúcom uznesení, preto sa nemal domáhať realizácie styku s maloletým dňa 12.12.2021. Žalovaná uviedla, že tieto skutočnosti však súd prvej inštancie nezohľadnil a tiež súd nesprávne vyhodnotil splnenie jej prevenčnej povinnosti a nezaoberal sa ani obsahom zrušujúceho rozhodnutia a jeho dopadom na skutkov a právne posúdenie veci.

Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná preukázala, že žalobcovi predtým, ako sa dňa 12.12.2021 dostavil do Bojníc za účelom realizácie styku s maloletým riadne oznámila, že rozhodnutie súdu, z ktorého odvodzuje svoje právo bolo odvolacím súdom zrušené. Emailová správa od jej právneho zástupcu, ktorej obsahom bolo oznámenie o vyššie uvedených skutočnostiach sa dostal do dispozície právneho zástupcu žalobcu ešte v piatok dňa 10.12.2021. V konaní bolo potvrdené, že toto oznámenie bolo zaslané na používanú a fungujúcu emailovú adresu právneho zástupcu, ktorý nespochybnil, že by mu takáto správa bola doručená a vôbec sa nevyjadril k tomu, či si ju prečítal a uvedené svojmu klientovi oznámil, resp. nepoprel, že sa táto emailová správa skutočne dostala do jeho dispozície. O tom, že žalobca mal informáciu, že odvolacie konanie skončilo vydaním zrušujúceho rozhodnutia vyplynulo aj z SMS komunikácie zo dňa 10.12.2021, ktorú predložil samotný žalobca a aj z okolností realizácie, resp. nerealizácie styku dňa 11.12.2021.

Žalobca teda mal informáciu o tom, že odvolací súd vydal zrušujúce rozhodnutie, ktoré potom, čo si ho prevezme nadobudne právoplatnosť. Dňa 12.12.2021, kedy sa dostavil do Bojníc mal informáciu o tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu je vydané, vedel s akým výsledkom odvolacie konanie skončilo, pričom právoplatnosť tohto zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu stála na prevzatí tohto rozhodnutia žalobcom, resp. jeho právnym zástupcom z elektronickej schránky.

Odvolací súd ďalej uviedol, že vyššie uvedené skutkové závery nemajú vplyv na to, že uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021 bolo vykonateľné aj potom, čo sa dostala do dispozície žalobcu vyššie uvedená informácia o jeho zrušení.

Odvolačný súd uviedol, že bude potrebné, aby súd zohľadnil vedomosť žalobcu o výsledku odvolacieho konania a znovu sa zaoberal argumentáciou žalovanej, že za týchto okolností žalobca nemal dôvod realizovať cestu z Bratislavy do Bojníc a že za týchto okolností riadne splnila svoju prevenčnú povinnosť. Bude potrebné posúdiť, či realizácia styku s maloletým v čase, keď bolo rozhodnutie – exekučný titul neprávoplatne zrušené, nepredstavuje takú objektívnu okolnosť, pre ktorú nemusí byť výkon rozhodnutia realizovaný, resp. mohol byť odopretý, pričom je potrebné prihliadnuť aj na dôvody zrušenia tohto rozhodnutia.

7. Súd prvej inštancie v súlade so závermi odvolacieho súdu vo svojom rozhodnutí sa zaoberal obsahom zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 27CoP 70/2021 zo dňa 26.11.2021 a v súlade s jeho závermi opätovne vo veci rozhodol.

8. Súd vypočul žalobcu A. B. C., D., právnych zástupcov, oboznámil listinné dôkazy - rozhodnutie odvolacieho súdu, zápisnicu z pojednávania na Okresnom súde Bratislava IV. č.l. 425-426, založené CD z pojednávania vo veci sp. zn. 13P 91/2019 č.l. 436, k tomu úradný záznam o prebratí CD č.l 437, exekučný spis - výkon rozhodnutia sp. zn. 15Em 2/2022 a zistil nasledovné :

9. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že hoci žalovaná tvrdila, že dňa 12.12.2021, kedy sa mal uskutočniť styk žalobcu s maloletým mal vedieť, že uznesenie bolo zrušené, tvrdil, že takéto uznesenie nemal k dispozícii a žalovanej neveril, lebo aj v minulosti ho klamala. Styk dňa 12.12.2021 sa realizoval tak, že sa dostavil ako vždy na K. J. C. H., asi to bola neďeňa, žalovaná tam nebola, preto išiel pred dom žalovanej. Zvonil pred brámkou rodinného domu patriaci do vlastníctva rodičom žalovanej, nikto mu neotváral, preto žalovanej napísal SMS správu. Na SMS správu reagovala tak, že dieťa sa ho bojí, schováva sa, z tohto dôvodu styk ani neprebehol a preto išiel podať trestné oznámenie na OO PZ SR Prievidza. V ten deň, t. j. dňa 12.12.2021 sa so synom nestretol, nebol v kontakte ani so žalovanou okrem SMS správ.

Žalovaná mu poslala SMS správu, keď zvonil pred domom a chcel sa stretnúť so synom, v tejto SMS správe uviedla, že uznesenie bolo zrušené, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie a bolo zrušené rozhodnutím krajského súdu.

Na základe tejto informácie telefonoval dňa 14.12.2021 právnenému zástupcovi JUDr. Garovi za účelom, aby si preveril pravdivosť tvrdení žalovanej a v tento deň 14.12.2021 mu bolo aj doručené rozhodnutie krajského súdu.

Pri realizácii styku dňa 12.12.2021 sa riadil uznesením Okresného súdu Prievidza, teda, že mal sa so synom stretnúť v nepárny víkend od soboty od 10.00 hod. do nedele s prespaním. Uviedol, že nevedel, že uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021, podľa ktorého sa mal uskutočniť jeho styk s maloletým, teda s prespaním, t. j. dňa 12.12.2021, bolo zrušené krajským súdom. Hoci aj matka tvrdila, že takéto uznesenie o zrušení uznesenia okresného súdu existuje, nemal dôvod jej veriť, lebo matka ho v minulosti klamala. Ďalej uviedol, že SMS správu v znení, že uznesenie Okresného súdu Prievidza bolo zrušené krajským súdom mu žalovaná poslala, ide o SMS správu z 12.12.2021, ale hoci mal túto SMS správu, neveril žalovanej z dôvodu, že ho v minulosti klamala. Podľa obsahu tejto SMS správy, žalovaná sa zrejme domnievala, že mal vedieť o zrušujúcom uznesení, lebo aj dňa 11.12.2021 mu pravdepodobne takúto SMS správu poslala a styk sa nerealizoval.

Na otázku sudkyne, či žalovaná mu emailom oznámila, že uznesenie Okresného súdu Prievidza bolo zrušené, žalobca uviedol, že myslí si, že nie.

Po nahliadnutí do súdneho spisu na pojednávaní (č.l.88), kde je žurnalizovaná informácia advokátskej kancelárie žalovanej z 10.12.2021, ktorou pracovníčka H. B. odoslala informáciu do AK Gara, že uznesenie Okresného súdu Prievidza bolo zrušené sp. zn. 18P 54/2019 a v prílohe zasiela toto uznesenie Krajského súdu Trenčín žalobca uviedol, že toto uznesenie nepozná a nebolo mu doručené. Jeho právny zástupca JUDr. Gara mu doručil uznesenie odvolacieho súdu dňa 14.12.2021, tento deň ho prevzal. N. G. mu doručil emailom uznesenie Krajského súdu Trenčín dňa 14.12.2021. S týmto uznesením sa oboznámil a zobral ho na vedomie. Uviedol, že matka tvrdila, že syn sa schoval. Rozvodové konanie nie je ešte skončené, naposledy bolo pojednávanie dňa 23.4.2024. Zúčastňuje sa každého pojednávania a predpokladal, že aj dňa 2.12.2021 bol prítomný na pojednávaní. Nespomenul si, či bola podaná informácia na pojednávaní dňa 2.12.2021 sudcom, resp. právnym zástupcom alebo žalovanou, že uznesenie Okresného súdu Prievidza bolo zrušené Krajským súdom Trenčín.

10. Zo zápisnice o pojednávaní Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 2.12.2021 súd zistil, že žalobca aj žalovaná boli prítomní na pojednávaní, boli prítomní aj ich právni zástupcovia, ale z obsahu tejto

zápisnice nevyplynulo, že by sudca alebo právni zástupcovia, alebo účastníci konania, resp. žalovaná uviedla, že uznesenie Okresného súdu Prievidza, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie bolo zrušené Krajským súdom Trenčín. V zápisnici v závere je uvedené, že súd termín pojednávania určil na deň 10.3.2021 a do tohto termínu sa bude realizovať styk otca s maloletým nasledovne:

- v mesiaci december každý nepárny kalendárny týždeň v sobotu v čase od 12.00 hod. do 17.00 hod.,
- v mesiaci január každý nepárny kalendárny týždeň v sobotu v čase od 12.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 17.00 hod.,
- v mesiaci február 7-y kalendárny týždeň a v mesiaci marec 9-ty kalendárny týždeň od soboty v čase od 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod.

11. Vzhľadom k tomu, že z obsahu tejto zápisnice nebolo zrejmé, či bola podaná informácia o zrušení uznesenia Okresného súdu Prievidza Krajským súdom Trenčín, súd si vyžiadal zvukový záznam z pojednávania z 2.12.2021. Po prehraní tohto zvukového záznamu súd zistil, že rozvodové konanie účastníkov konania je vedené na Okresnom súde Bratislava IV. vo veci rozvodu pod sp. zn. 13P 91/2019. Právny zástupca matky oznámil sudcovi krátko po otvorení pojednávania, že bolo podané odvolanie voči uzneseniu v neodkladnom opatrení vydané Okresným súdom Prievidza, uznesenie bolo zrušené a vrátené na okresný súd. Právny zástupca matky uviedol, že uznesenie im bolo doručenie dnes (2.12.2021), na to právny zástupca otca povedal, že takúto informáciu nemá. Sudca požiadal o predloženie tohto uznesenia Krajského súdu Trenčín, s ktorým sa sudca oboznámil a požiadal, či si ho môže prefotiť do spisu a toto uznesenie dal k nahliadnutiu aj právnenému zástupcovi otca. Z nahrávky je zrejmé, že sudca nenadiktoval do zápisnice, že právny zástupca matky informoval o zrušení uznesenia Okresného súdu Prievidza Krajským súdom Trenčín, ktoré bolo dané k nahliadnutiu aj právnenému zástupcovi otca.

12. Zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že žalovaná alebo jej právny zástupca nemôže nahrádzať súd a doručovať rozhodnutie strane sporu, pretože doručovanie je dôležitý procesný nástroj, z ktorého vyplývajú aj isté procesné následky. K emailu uviedla, že tento bol odoslaný dňa 10.12.2021 do advokátskej kancelárie žalobcu, kde chodí denne stovky emailov, preto nie je možné skontrolovať všetky tieto emaily prichádzajúce do advokátskej kancelárie. Zdôraznila, že doručovanie rozhodnutia súdu podľa § 105 Civilného sporového poriadku je upravené v uvedenom zákonom ustanovení a nie je možné ho nahradiť iným spôsobom, napr. oznámením účastníkov konania. Žalovaná mala maloleté dieťa na styk riadne pripraviť a odovzdať otcovi, nakoľko právoplatné a vykonateľné rozhodnutie dňa 12.12.2021 bolo jediné uznesenie okresného súdu upravujúce tento styk zo dňa 4.10.2021, v zmysle ktorého sa styk mal realizovať. Rozhodnutie bolo doručené až dňa 14.12.2021, teda až týmto dňom bolo vykonateľné. Doručenie rozhodnutia emailom do advokátskej kancelárie nemôže nahradiť inštitúciu doručenia.

Ďalej v priebehu konania uviedla, že žalovaná v konaní nepreukázala žiadny objektívny dôvod nerealizovania styku žalobcu s maloletým. Styk žalobcu s maloletým dňa 12.12.2021 neumožnila na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia a nepreukázala, že by sa dňa 12.12.2021 maloletý nechcel a odmietol s otcom stretnúť. Podľa nej je potrebné v prvom rade posúdiť právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu účinné v čase skutkových okolností, ktoré sú predmetom tohto konania a má za to, že nemôže predsa žalovaná alebo jej právny zástupca nahrádzať súd a doručovať rozhodnutie súdu, pretože doručovanie rozhodnutí je upravené v § 105 a nasl. Civilného sporového poriadku, kde je presne stanovené, akým spôsobom súd doručuje rozhodnutia pre strany sporu. V čase styku žalobcu s maloletým dňa 12.12.2021 preukázateľne žalobca nemal doručené rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 26.11.2021. Z konania žalovanej je zrejmé, že išlo o úmyselný účelový postup tak, aby zmarila styk s maloletým, porušujúc právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave rodičovských práv a povinností. Žalovaná v zmysle § 415 a § 420 Občianskeho zákona zodpovedá za škodu spôsobenú žalobcovi svojím protiprávnym konaním, lebo žalobcu nedôvodne obmedzila na riadnom výkone rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému. Navrhla žalobe vyhovieť a žalobcovi priznať trovy konania v rozsahu 100 %.

13. Zástupkyňa žalovanej v priebehu konania uviedla, že email bol zaslaný AK Gara, tiež bol doručený koncipientke L., ktorá mala tento prípad na starosti a bol odoslaný aj B. G., vedúcemu kancelárie. Advokátskej kancelárii Gara bola táto informácia doručená z advokátskej kancelárie žalovanej a v prílohe by malo byť aj uznesenie Krajského súdu Trenčín. Nevedela uviesť, kedy sa dostalo toto uznesenie do dispozičnej sféry JUDr. Garu, pretože išlo o email. Zástupkyňa žalovanej strany na

pojednávani predložila k nahliadnutiu zápisnicu z pojednávania z Okresného súdu Bratislava IV. vo veci č. k. 13P 91/2019 zo dňa 2.12.2021, týmto chcela poukázať na to, že žalobca bol na pojednávaní prítomný, ale z obsahu zápisnice nevyplynulo, že by sudca, právny zástupca účastníkov konania alebo žalovaná oznámila na tomto pojednávaní, že uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 bolo zrušené Krajským súdom Trenčín.

Ďalej uviedla, že už dňa 10.12.2021 žalovaná oznámila SMS správou žalobcovi, že vie, že je neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Prievidza zrušené uznesením Krajského súdu Trenčín, teda žalobca vedel pred stykom, ktorý sa mal uskutočniť dňa 11.12.2021 aj dňa 12.12.2021, že toto uznesenie existuje. Žalobca sa dostavil na toto stretnutie s maloletým, ale žalovaná sa nedostavila, preto žalobca išiel na políciu, kde žalovaná predložila polícií podľa jej tvrdenia zrušujúce uznesenie Krajského súdu Trenčín. Záznam z polície nie je, že takéto uznesenie bolo doručené.

AK Gara dostala email z kancelárie žalovanej strany dňa 10.12.2021 a bolo povinnosťou kancelárie túto informáciu bezodkladne oznámiť žalobcovi, t. j. dňa 10.12.2021 o 11.23 hod. Nemôže byť predsa na ľarchu žalovanej, že si povinnosti AK Gara nespĺnila a neoznámila podstatné skutočnosti žalobcovi ohľadom zrušenia uznesenia Okresného súdu Prievidza Krajským súdom Trenčín, pričom žalovaná si svoju prevenčnú povinnosť splnila a oznámila žalobcovi, že uznesenie o neodkladnom opatrení Okresného súdu Prievidza je zrušené uznesením Krajského súdu Trenčín. Navrhla doplniť dokazovanie a zabezpečiť zvukový záznam z pojednávania zo dňa 2.12.2021 na preukázanie skutočností, kde bolo oznámené, že uznesenie Okresného súdu Prievidza bolo zrušené uznesením Krajského súdu Trenčín. Ďalej uviedla, že má za to, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že styk žalobcu s maloletým synom sa nemal realizovať. Je v prvom rade posúdiť obsah zrušujúceho uznesenia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27CoP 70/2021, v ktorom konajúci súd jednoznačne vyjadril právny názor, že styk, ktorým sa žalobca domáhal, bol v rozpore s najlepším záujmom maloletého syna. Ak by žalovaná maloletého napriek tomuto zrušujúcejmu uzneseniu vydala žalobcovi, preukázateľne by tak konala v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Zdôraznila, že žalobca mal vedomosť o tom, že bolo v rozpore s najlepším záujmom maloletého, aby sa styk realizoval v takom rozsahu, v akom ho neodkladným opatrením nariadil prvostupňový súd, teda v rozsahu na prespanie. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení vyslovil názor, že aj samotnému otcovi musí byť zrejmé, že maloletý by nemusel náhlu zmenu prostredia bez primeraného postupného adaptačného procesu reálne zvládnuť.

Žalovaná preukázala, že si splnila prevenčnú povinnosť jednak tým, že v piatok dňa 10.12.2021, teda dva dni predtým, ako sa mal realizovať styk, oznámila žalobcovi prostredníctvom SMS správy dôvody, pre ktoré sa styk realizovať nemal a jednak aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý v ten istý deň zaslal právnenmu zástupcovi žalobcu email, ktorého obsahom bolo taktiež oznámenie týchto skutočností, ako aj samotné zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu. Žalobca bol s obsahom tohto zrušujúceho uznesenia oboznámený aj priamo na pojednávaní v rozvode manželstva v konaní dňa 2.12.2021, čo bolo v tomto konaní riadne preukázané vykonaním zvukového záznamu audio nahrávky. V konaní bolo okresným súdom potvrdené, že oznámenie o dôvodoch nerealizácie styku bolo zaslané na funkčnú emailovú adresu právneho zástupcu, ako aj na emailovú adresu jeho koncipientky, ktorej v tom čase uvedená právna vec bola pridelená. Skutočnosť, že žalobca žiadny spôsob oznámenia o obsahu rozhodnutia zrušujúceho uznesenia neakceptoval a účelovo predlžoval lehotu na prevzatie rozhodnutia s úmyslom oddialiť jeho právoplatnosť, nemôže byť pričítovaná na ľarchu žalovanej, ktorá sa s obsahom tohto rozhodnutia oboznámila už dňa 1.12.2021 a postupovala v súlade s týmto rozhodnutím. Žalovaná dostatočne preukázala v konaní, že si splnila riadne prevenčnú povinnosť, žalobcu o skutočnostiach nerealizácie styku viackrát a rôznymi spôsobmi informovala, preto navrhla, aby súd žalobu zamietol a priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

14. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 14.októbra 2019 sp. zn. 12P 44/2019 rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia tak, že dočasne do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 13P 118/2019 alebo sp. zn. 13P 91/2019 (podľa toho, ktoré konanie bude právoplatne ohľadne výkonu práv a povinností rodičov vo vzťahu k maloletému B. skončené skôr), upravuje styk otca s maloletým B. tak, že otec je oprávnený sa s maloletým B. stykať každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. v neprítomnosti matky. Otec si maloletého B. riadne na styk pripraveného pred L. M. C. H. na K. J. pred kultúrnym domom prevezme a na tom istom mieste maloletého matke vráti. Súd v prevyšujúcej časti návrh otca zamietol a nariadil výkon tohto rozhodnutia. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.marca 2020 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17CoP 3/2020 zo dňa 13.2.2020, ktoré potvrdilo uznesenie okresného súdu.

15. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 4.októbra 2021 sp. zn. 18P 54/2019 o neodkladnom opatrení rozhodol tak, že neodkladným opatrením mení uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019 zo dňa 14.10.2019 na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 18P 54/2019 tak, že otec je oprávnený na stretnutie s maloletým B. každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty od 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti matky.

Matka je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť.

Otec si maloleté dieťa v určenom čase prevezme pred kultúrnym domom v H. na K. J., kde ho matke v určenom čase aj odovzdá.

16. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 26.novembra 2021 sp. zn. 27CoP 70/2021 zrušil uznesenie prvej inštancie a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia okrem iného vyplýva, že podľa názoru odvolacieho súdu, však súdom prvej inštancie zvolený prístup k posudzovanej problematike, vzhľadom na zistené a existujúce skutkové okolnosti, predovšetkým na strane maloletého dieťaťa, s prihliadnutím na jeho vek a s prvoradým zreteľom na jeho záujem a s tým spojenú ochranu tohto záujmu, nie je absolútne udržateľný, keďže nemožno bezpečne vylúčiť, že nerefektovanie na existujúci skutkový stav (pokiaľ ide o frekvenciu a rozsah doterajšieho reálne uskutočneného styku) by nemohlo mať za následok negatívny zásah do sféry maloletého dieťaťa.

Z odôvodnenia tohto zrušujúceho uznesenia ďalej, vyplýva, že i keď nemožno pochybovať, že obaja rodičia sú pre deti dôležité osoby, vzory sociálnej identifikácie, zároveň je potrebné mať na zreteli, že styk maloletého dieťaťa s rodičom v situácií, keď rodičia žijú oddelene, ako je to aj v tomto prípade sa upravuje prioritne kvôli maloletému dieťaťu v záujme jeho dobra, osobnej vôle, teda vo svetle jeho záujmu a až druhoradne z hľadiska práv rodičov, ktoré sú v kolízii s právami dieťaťa vzhľadom na postavenie dieťaťa ako zákonom chránenej osoby, v hierarchii nepochybne nižšie.

V okolnostiach posudzovanej veci, matka odvodzuje dôvodnosť svojej požiadavky na fixovanie doposiaľ určeného styku otca s dieťaťom, resp. nastavenie postupnej adaptácie na rozširovanie styku otca s maloletým dieťaťom od záujmu maloletého dieťaťa, jeho veku a skutkových okolností namietajúc, že súdom prvej inštancie zvolená interpretácia dôkazov, na ktoré sa tento odvoláva vo svojom rozhodnutí nie je s ním súladná.

Podľa názoru odvolacieho súdu však súdom prvej inštancie zvolený prístup posudzovanej problematike vzhľadom na zistené a existujúce skutkové okolnosti, predovšetkým na strane maloletého dieťaťa, s prihliadnutím na jeho vek a s prvoradým zreteľom na jeho záujem a s tým spojenú ochranu tohto záujmu, nie je absolútne udržateľný, keďže nemožno bezpečne vylúčiť, že nerefektovanie na existujúci skutkový stav (pokiaľ ide o frekvenciu a rozsah doterajšieho reálne uskutočňovaného styku) by nemohlo mať za následok negatívny zásah do sféry maloletého dieťaťa.

Ďalej odvolací súd uvádza, že úlohou súdu pri rozhodovaní nie je prioritne chrániť rodičov, ktorí ako dospelí jedinci zjavne svoju vôľu vedia rôznymi prostriedkami demonštrovať, ale prioritne ochrániť dieťa, ktoré o to viac, že je v útlom veku sa proti pre neho nekonformnému stavu nie je spôsobilé aktívne vymedziť. Odvolací súd je toho názoru, že je potrebné nastaviť postupný adaptačný proces za primeraných podmienok, tak pre maloleté dieťa, ako aj pre oboch rodičov, výsledkom ktorého, podľa jeho názoru môžu byť obnovené, rozvíjajúce sa, stabilné a upevnené vzájomne medzi otcom a maloletým dieťaťom za primerané spolupráce s matkou, s prihliadnutím aj na nariadené odborné poradenstvo rodičom, vo svetle čoho je opodstatnené veriť, že rodičia uvedomením si potreby favorizovania záujmu maloletého dieťaťa postupne začnú akceptovať a rešpektovať nezastupiteľnú úlohu oboch z nich v živote maloletého dieťaťa, výsledkom čoho by mohlo byť z hľadiska záujmu dieťaťa želaný stav spočívajúci v tom, že ich vzťahy sa upravia a rozsah a podmienky realizácie styku bez ohľadu na to, ako, v ktorom časovom období sú upravené súdnym rozhodnutím, prispôbia výlučne aktuálnemu ladeniu maloletého dieťaťa bez poznamenania ich konania subjektívnymi a účelovými postupmi v snahe vzájomne sa diskvalifikovať z účasti na živote svojho dieťaťa. Pri posudzovaní rozsahu podmienok a doterajšieho stretávania sa otca s maloletým dieťaťom, je potrebné vo svetle záujmu maloletého dieťaťa adaptačný proces rozširovania styku otca s dieťaťom nastaviť do niekoľkých postupne nastupujúcich časových etáp. Primerané sa odvolaciemu súdu javilo v prvej etape (v rozsahu cirká 2 mesiace) upraviť stretávanie otca s maloletým dieťaťom v dni, keď je doposiaľ určený s rozšírením časového intervalu podľa možnosti oboch rodičov, prípadne v párných týždňoch zároveň takto upraviť tiež jeden deň (samozrejme, že zohľadnením možnosti rodičov). Následne v ďalšom období príkladmo

rozšíriť v nepárnom týždni stretnutie na dva víkendové dni (sobota, nedeľa), avšak bez prespania za súčasného ponechania tiež určeného dňa v párnom týždni. Až na základe zistení, ako sa maloleté dieťa bude schopné adaptovať na tieto nové podmienky a ako reálne bude odlúčené od matky znášať, či jeho flexibilitu v zmysle vytvorenia si vo vzťahu k otcovi s matkou aspoň porovnateľný pocit komfortného bezpečia a ochrany, je možné uvažovať v ďalšom postupe o možnosti rozšíriť styk aj na prespanie dieťaťa u otca. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné vzhľadom na zistené skutočnosti uvedený adaptačný proces započítať, vydanie ktorého zmeňujúceho rozhodnutia odvolacím súdom však znemožňuje absencia zistených, o aktuálne neprebiehajúcom stretávaní sa otca s dieťaťom, jeho priebehu, či možnostiach rodičov v ten, ktorý deň z hľadiska potrieb ich praktického života odovzdanie a prevzatie maloletého dieťaťa realizovať (nad rámec doterajšej úpravy).

17. Druhým neodkladným opatrením Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 20.decembra 2021 sp. zn. 18P 54/2019 o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol tak, že neodkladným opatrením menil uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12P 44/2019 zo dňa 14.10.2019 na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 18P 54/2019 tak, že otec je oprávnený na stretnutie s maloletým B. každý týždeň v kalendárnom roku vždy v sobotu od 12.00 hod. do 17.00 hod. bez prítomnosti matky a s účinnosťou od 1.3.2022 je otec oprávnený na stretnutie s maloletým B. každý párný týždeň v kalendárnom roku, vždy v sobotu od 12.00 hod. do 17.00 hod. bez prítomnosti matky a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku vždy v sobotu od 11.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 11.00 hod. do 17.00 hod. bez prítomnosti matky.

Súd zároveň upravil styk otca s maloletým dieťaťom počas vianočných sviatkov v roku 2021 a počas novoročných sviatkov v roku 2022 tak, že otec je oprávnený stretnúť sa s maloletým B. dňa 26.12.2021 v čase od 12.00 hod. do 17.00 hod. a dňa 2.1.2022 v čase od 12.00 hod. do 17.00 hod. bez prítomnosti matky. Matka je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Otec si maloleté dieťa v určenom čase od matky prevezme pred Kultúrnym domom v H., J. K. J., kde ho matka v určenom čase aj odovzdá.

V prípade, že sa styk otca s maloletým dieťaťom neuskutoční súdom určenom čase z dôvodu objektívnej prekážky na strane maloletého dieťaťa, matka je povinná umožniť otcovi styk s maloletým v rovnakom časovom rozsahu v náhradnom termíne.

Vo zvyšku návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia súd zamietol.

18. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 9.februára 2022 sp. zn. 17CoP 6/2022 o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 20.decembra 2021 č. k. 18P 54/2019 o odvolaní rozhodol tak, že mení uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej – vyhovujúcej časti výroku I. o zmene rozsahu a podmienkach stretávania otca s maloletým dieťaťom (s výnimkou úpravy stretávania počas vianočných sviatkov roku 2021 a novoročných sviatkov 2022) tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie nasledovného znenia:

I. Otec je oprávnený stretávať sa s mal. B. C., nar. XX.XX.XXXX

- v období odo dňa doručenia tohto rozhodnutia do 28.02.2022

v každom týždni v tomto mesiaci bez prítomnosti matky vždy v sobotu v čase od 10.00 hod., kedy si mal. dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy L. M. C. H., nachádzajúceho sa na K. J. C. H., do 15.00 hod. toho istého dňa, kedy mal. dieťa na rovnakom mieste matke odovzdá,

- v období od 01.03. 2022

v každom nepárnom týždni v kalendárnom roku bez prítomnosti matky vždy v sobotu v čase od 10.00 hod. do 15.00 hod. toho istého dňa a v nedeľu v čase od 11.00 hod. do 17.00 hod. toho istého dňa, v ktorých dňoch a časoch si vždy mal. dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy L. M. C. H., nachádzajúceho sa na K. J. C. H. a mal. dieťa na rovnakom mieste matke v určenom čase tiež odovzdá.

II. Matka je povinná v stanovených dňoch, časoch a na mieste týmto rozhodnutím určených, mal. dieťa otcovi odovzdať a toto na styk s otcom riadne pripraviť.

III. Toto neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému B., vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 18P/54/2019.

IV. Týmto sa mení uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.10.2019 č.k. 12P/44/2019-76 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12. 02. 2020 sp.zn. 17Cop/3/2020 o úprave styku otca s mal. B. C., nar. XX.XX.XXXX.

19. Podľa § 415 Občianskeho zákona, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

20. Podľa § 420 ods.1 cit. zákona, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti

21. Podľa § 420 ods. 3 cit. zákona, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

22. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákona je :

- a/ porušenie právnej povinnosti,
- b/ existencia škody,
- c/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou,
- d/ zavinenie.

Všetky vyššie uvedené zodpovednostné zložky musia byť splnené kumulatívne.

23. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

24. Podľa § 145 ods.1 cit. zákona, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

25. Podľa § 145 ods.2 cit. zákona, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

26. Podľa § 105 ods.1 cit. zákona, súd doručuje písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 105 ods.2 cit. zákona, ak nemožno doručiť písomnosť podľa odseku 1 a ak nejde o doručenie písomnosti do vlastných rúk, súd na žiadosť strany doručí písomnosť na elektronicкую adresu. Písomnosť súdu sa považuje za doručenu po troch dňoch od jej odoslania, aj keď ju adresát neprečítal.

28. Podľa § 105 ods.3 cit. zákona, ak nemožno doručiť písomnosť podľa odsekov 1 a 2, súd doručuje prostredníctvom doručujúceho orgánu.

29. Podľa § 107 ods.1 cit. zákona, doručujúcim orgánom je

- a/ poštový podnik,
- b/ súdny doručovateľ.

30. Predmetom tohto sporu bolo posúdenie zodpovednosti žalovanej, matky maloletého dieťaťa za zbytočné cestovné náklady, ktoré mali vzniknúť žalobcovi, otcovi maloletého dieťaťa a posúdiť tiež existenciu všetkých okolností, z ktorých možno vyvodiť, že škode nemohla žalovaná zabrániť, teda, že vznik škody nezavinila. Súd musel skúmať, či sú na strane žalovanej splnené podmienky jej zodpovednosti za škodu podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákona.

Z § 420 ods.1 Občianskeho zákona vyplýva, že každý, t. j. aj fyzická osoba, tiež právnická osoba zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti, preto súd musí skúmať, či boli

splnené zákonné predpoklady, t. j. protiprávny úkon, vznik ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou ujmom a tiež zavinenie škodcu, v danom prípade žalovanej.

Strany sporu sú v rozvodovom konaní, rozvod je vedený na Okresnom súde Bratislava IV. a doposiaľ nie je ukončený. Styk žalobcu s maloletým dieťaťom bol upravený uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12P 44/2019 zo dňa 14.10.2019 tak, že žalobca bol oprávnený sa stretávať s maloletým dieťaťom každú nepárnu sobotu v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. s tým, že odovzdanie a prevzatie maloletého sa má uskutočniť pred Kultúrnym centrom v H. J. K. J..

Uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021 bolo predchádzajúce uznesenie zmenené a žalobca bol oprávnený sa stretávať s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty od 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti matky. Matka je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Otec si maloleté dieťa v určenom čase prevezme pred L. M. C. H. na K. J., kde ho matke v určenom čase aj odovzdá.

Toto uznesenie okresného súdu sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021 bolo zrušené súdom druhej inštancie sp. zn. 27CoP 70/2021 zo dňa 26.11.2021 a súd vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie.

Toto rozhodnutie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 14.12.2021, o čom svedčí pripojená doručka v súdnom spise (č.l.324) a právnomu zástupcovi žalovanej dňa 1.12.2021.

V zmysle vyššie uvedeného uznesenia okresného súdu sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021 sa mal žalobca stretnúť so svojim maloletým synom aj dňa 12.12.2021, preto aj uvedeného dňa 12.12.2021 (nedeľa) sa chcel stretnúť so svojim synom. Keďže dňa 11.12.2021 podľa SMS správ (č.l.80a a 10a) matka maloleté dieťa nepripravila na styk pred Dom kultúry na K. J. C. H., kedy sa mal žalobca stretnúť so svojim synom podľa uznesenia okresného súdu sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021, žalobca išiel pred dom žalovanej, kde jej SMS správou oznámil, aby mu odovzdala maloletého, ale žalovaná mu ho neodovzdala a žalobca sa s maloletým synom nestretol.

Matka argumentovala tým, že neodkladné opatrenie bolo zrušené a nemal dôvod prísť a vypisovať a traumatizovať syna.

Z uvedeného uznesenia okresného súdu vyplýva, že v zmysle tohto uznesenia bol otec oprávnený sa stretnúť s maloletým od soboty od 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti matky. Z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 14C 48/2022 zo dňa 10.marca 2023 vyplýva, že ani dňa 11.12.2021 matka nepripravila maloleté dieťa a neodovzdala otcovi na miesto určené v tomto rozhodnutí. Matka sa v konaní sp. zn. 11C 3/2023 bránila tým, že maloletý sa odmietol so žalobcom stretnúť, schovával sa a navyše, o tom, že uznesenie okresného súdu o neodkladnom opatrení bolo zrušené krajským súdom žalobca vedel z pojednávania na Okresnom súde Bratislava IV. konanom dňa 2.12.2021, oznámila mu to SMS správou a tiež uvedené vedel oznámením z kancelárie právneho zástupcu žalovanej, o čom mal svedčiť email B. H. B., ktorá o tomto informovala právneho zástupcu žalobcu a prílohou emailu malo byť aj toto zrušujúce uznesenie.

Žalovaná v priebehu konania trvala na tom, že otec o zrušení uznesenia okresného súdu vedel. Žalobca bol viacerými spôsobmi upovedomený o zrušení uznesenia okresného súdu, preto nebol dôvod, aby na toto stretnutie prišiel a vynaložil náklady súvisiace s cestou z Bratislavy do Bojníc.

V tom čase (12.12.2021) nebolo uznesenie krajského súdu žalobcovi doručené. Trvala na tom, že vzhľadom k tomu, že žalobca vedel o zrušenom uznesení Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021, nemohol sa ani domáhať styku s maloletým v zmysle tohto uznesenia.

V konaní nebolo preukázané, že sa rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27CoP 70/2021 zo dňa 26.11.2021 dostalo do majetkovej sféry žalobcu, teda, že mu bolo doručené. Preto sa žalobca dostavil na styk s maloletým dňa 12.12.2021, aby sa s maloletým stretol. Neveril žalovanej, lebo tvrdil, že ho viackrát oklamala. Žalovaná mu neumožnila stretnutie s maloletým s odôvodnením ako súd uviedol už vyššie, že maloletý odmietol sa stretnúť so žalobcom a vedel o zrušení uznesenia okresného súdu, preto nemal dôvod sa na stretnutie dostaviť.

Žalovaná mala vedomosť o zrušujúcom uznesení Krajského súdu Trenčín, to bol dôvod, pre ktorý neumožnila styk žalobcu s maloletým a to styk s prespaním, pričom žalobca vedel o zrušení tohto uznesenia, lebo ho informovala SMS správou o zrušení uznesenia okresného súdu, vedel to aj z pojednávania zo dňa 2.12.2021 a vedel o tom aj jeho právny zástupca, ktorému bolo oznámené emailom a prílohou emailu bolo aj uznesenie odvolacieho súdu.

Z ustanovenia § 415 Občianskeho zákona tak, ako súd uviedol už vyššie vyplýva, že každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Táto povinnosť sa vzťahuje na všetkých účastníkov občiansko-právnych vzťahov a má formu generálnej prevencie. Pokiaľ dôjde k porušeniu povinnosti predchádzať vzniku škody, vzniká zodpovednosť za

škodu spôsobenú takým porušením, pričom dôležitá je práve príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou.

Tak, ako súd už uviedol v odôvodnení svojho rozsudku, žalovaná SMS správou oznámila žalobcovi nielen dňa 12.12.2021, že uznesenie okresného súdu o neodkladnom opatrení bolo zrušené odvolacím súdom, ale urobila tak skôr, keď sa mal žalobca stretnúť s maloletým deň predtým, t. j. v sobotu dňa 11.12.2021, čo vyplýva z SMS komunikácie (č.l.80-80a), kde žalovaná oznamuje žalobcovi dňa 10.12.2021 (piatok), že neodkladné opatrenie bolo zrušené. Vedel o tom z pojednávania na Okresnom súde v Bratislave dňa 2.12.2021.

Ako ďalší spôsob informácie o zrušení uznesenia okresného súdu odvolacím súdom, bola informácia emailom do Advokátskej kancelárie Gara, táto skutočnosť vyplýva z emailu zo dňa 10.12.2021. Súčasťou tohto emailu bolo aj uznesenie odvolacieho súdu. Bolo na právnom zástupcovi žalobcu, aby oznámil túto skutočnosť bezodkladne žalobcovi. Je pravda, že fyzicky bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené toto zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu až dňa 14.12.2021, teda dva dni, kedy sa mal realizovať styk žalobcu s maloletým, t. j. dňa 12.12.2021.

Súd doplnil dokazovanie výsluchom žalobcu, zápisnicou z pojednávania Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 2.12.2021, zvukovým záznam z tohto pojednávania zo dňa 2.12.2021, z ktorej zo záveru zápisnice vyplynulo, že úprava styku sa mala v decembri realizovať každý nepárny kalendárny týždeň v sobotu v čase od 12.00 hod. do 17.00 hod. Z obsahu zápisnice nevyplýva, že by sa spomínalo zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu právny zástupcom alebo účastníkom konania, ale zo zvukového záznamu z tohto pojednávania vyplýva, že toto zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 26.11.2021 mal k dispozícii právny zástupca žalovanej, ktorý informoval na pojednávaní o tomto uznesení, dal ho k dispozícii sudcovi a sudca si toto uznesenie zabezpečil do rozvodového spisu a dal ho k nahliadnutiu aj právnomu zástupcovi žalobcu, teda žalobca prítomný na pojednávaní na Okresnom súde Bratislava IV. v čase 2.12.2021 vedel o tomto zrušujúcom uznesení, vedeli o ňom účastníci konania a právni zástupcovia.

Súd prvej inštancie po doplnení dokazovania aj s oboznámením sa s uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 27CoP 70/2021 zo dňa 26.11.2021 aj v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu dospel k záveru, že žaloba žalobcu je podaná nedôvodne, nakoľko žalovaná si splnila svoju informačnú a prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákona, túto si splnila včas a riadne, oznámila žalobcovi SMS správou, že bolo zrušené uznesenie okresného súdu odvolacím súdom, preto maloleté dieťa nepripravila na styk so žalobcom.

Pokiaľ sa žalobca aj napriek obsahu tejto SMS správy zo strany žalovanej a aj napriek informácie z rozvodového pojednávania zo dňa 2.12.2021, kde sa dozvedel o zrušujúcom uznesení okresného súdu dostavil na styk dňa 12.12.2021 s maloletým a rozhodol sa vycestovať z miesta svojho bydliska Bratislava do miesta bydliska maloletého Bojnice, za takejto situácie nemožno pričítať zavinenie za vznik zbytočne vynaložených cestovných nákladov žalovanej. Ak bol aj žalobca vo vzťahu k plneniu informačnej povinnosti nedôverčivý vo vzťahu k žalovanej, lebo tvrdil, že ho viackrát oklamala, na styk do miesta bydliska maloletého dostavil, cestovné náklady spojené s cestou si musí znášať sám.

Súd poukazuje aj na rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 27CoP 70/2021 zo dňa 26. novembra 2021, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4. októbra 2021 zrušené a vrátené na ďalšie konanie, kde sa zdôrazňuje prvoradý zreteľ na záujem maloletého a s tým spojenú ochranu tohto záujmu, pričom je absolútne udržateľný, keďže nemožno bezpečne vylúčiť, že nereflexívne na existujúci skutkový stav by nemohlo mať za následok negatívny zásah do sféry maloletého dieťaťa.

K námietke žalobcu, že aj napriek informovanosti žalovanej, že bolo zrušené uznesenie okresného súdu odvolacím súdom, čo mu bolo oznámené SMS správou sa dostavil na styk z dôvodu, že neveril žalovanej, lebo ho v minulosti viackrát oklamala, nie je dôvod právne významný, aby sa na styk v uvedený deň dostavil. Žalovaná si splnila prevenčnú povinnosť, preto nezavinila, že žalobca musí znášať náklady spojené s cestovaním z miesta jeho bydliska do miesta bydliska maloletého.

Súd považuje za podstatné uviesť, že hoci nebolo doručené uznesenie odvolacieho súdu žalobcovi, vedel o zrušení uznesenia okresného súdu o neodkladnom opatrení, lebo ho žalovaná informovala SMS-správou, nemal dôvod sa dostaviť na styk s maloletým, pričom nemohol sa styk realizovať ani podľa uznesenia Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. októbra 2019 sp. zn. 12P 44/2019, lebo podľa tohto uznesenia sa mal styk žalobcu s maloletým realizovať každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. v neprítomnosti matky.

31. Na základe zistených skutočností, s prihliadnutím na všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré vyšli v priebehu konania najavo, súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná nedôvodne a preto ju súd zamietol.

32. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 v spojení s § 262 ods.2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na odvolací súd - súd II. inštancie, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).